

Berilo Jugoslovanskega odbora

iz Italije

BOLZOVICI

POŠILJA: IVAN UČENIKOV - KAIRO - RUE MAN/HAET EL MAHRANI ŠT. 5 - IV. NT. DE/NO

SREDNJI VZHOD

Št. 21

5. MARCA 1942

Bolne duše

V teku sto in sto let so Slovani, kljub njihovi veliki številčni premoči tičali pod knuto zavojevalnih narodov kot drugovrstni element evropske kulture in civilizacije. Pred kratkim smo v našem listu ugotovili vzroke, zakaj slovanstvo ni prišlo do veljave v svetu. Povedali smo takrat, da so zavojevalne težnje v prvi vrsti Germanov, pritiskale in zapostavljale Slovane. Ali poleg germanske nadutosti in njihove težnje po zavojevanju vsega sveta, je bil še en razlog, mogoče najvažnejši, ki je slovanstvo pritiskal k tlom. Edinost je skoro pri vseh slovanskih narodih skoro nepoznana človeška čednost. Že davno pred prvo svetovno vojno so se razkrajali Rusi in Poljaki. Caristična Rusija je davila Poljake hujske kakor pa bi to mogel storiti katerikoli drugi narod, razen Germanov. Z vsemi sredstvi se je uveljavljala ruska hegemonija nad bratskim poljskim narodom, ki je seveda primerno reagiral. V prvi svetovni vojni so se takoj pokazale posledice rusko-poljskega prepira. Poljaki so se v tej vojni borili brat proti bratu. Na nemški strani so se formirale poljske legije, ki so se borile proti lastnim bratom v ruski caristični armadi.

Na jugu Evrope razmere niso bile nič boljše. Dva bratska naroda Srbi in Bolgari sta si bila stalno v laseh. Kdo izmed obeh nosi glavno krivdo, o tem tu ne bomo razpravljali. Zgodovinsko dejstvo je, da so Bolgari trikrat izdajalsko skočili Srbom v hrbet.

Na severu sta se 20 let borila drug proti drugemu češki in slovaški narod. Tudi tu ne mislimo s prstom pokazati na glavnega krivca, ali zopet je zgodovinsko dejstvo, da so današnji voditelji slovaškega naroda na najboljši perfiden način izdali Čehe in uničili lastno državno tvorbo. Med Čehi in Poljaki v povojni dobi nesoglasja niso prenehala vse dokler ni katastrofa enih in drugih pomirila duhove.

Med Srbi in Hrvati ni bilo medsebojnega razumevanja. Nesrečni fanatizem je narekoval posameznikom veleizdajniške pobude in zagrebel na stotisoče bratskih žrtev.

To so bežne ugotovitve krvave in predvsem sramotne zgodovine slovanskih narodov. Usodna slabost Slovanov - njihova razdvojenost - je služila sovražnikom slovanstva kot najuspešnejše sredstvo za zaviranje slovanstva sproščanja in za njegov dvig na mesto, ki mu po vseh zgodovinskih pravicah pripada na tem svetu. Narodnostni mozaik v stari avstro-madžarski monarhiji so znali Germani prikrojiti v germansko obliko, čeravno jih je bilo v državi, ki je štela 50 milijonov ljudi, komaj pičlih 11 milijonov ali četrtino prebivalstva. Stara monarhija in njeni državniki so dobro poznali slovansko needinost, zato so že tedaj, ko se je pričela dramiti med posameznimi slovanskimi narodi narodna zavest, uvajali taktiko avstrijske iznajdbe: DIVIDE ED IMPERA. To geslo, katerega cilj je bil razkrojiti posamezne močne dele, potem pa jih kot šibke edinice pohrustati, je našlo pri sodobnih Germanih vredne posnemalce in je svojo polno veljajnost ponovno dokazalo.

Če bi si pravičen zgodovinar poglobljeje ogledal vse spore med posameznimi slovanskimi narodi, jih presodil in pretehtal, bi našel, da v največ slučajih ti spori niso nastajali zaradi nekih življensko važnih vprašanj, pač pa so skoro vsi bili utemeljeni na bolesteni psihozi utvar in pretiravanj. Sovražna vzgoja posameznih pokolenj je imela tu še prav posebno

veliko besedo. Generacije, ki so rasle še pod bivšo avstro-madžarsko državno tvorbo, prav dobro pomnijo s kakšnimi satanskimi učnimi načrti so vzgojitelji vseh vrst: učitelji, profesorji, duhovniki, politiki, tisk itd. zastupljali odnose med Jugoslovani v mejah monarhije nasproti Jugoslovanom izven teh meja. Ta peklenska vzgoja, ki je rodila v življenju pokolenj praktične sadove, je seveda našla na drugi strani takratnih meja primerno reakcijo. Verska zagrizenost na eni in drugi strani sta samo še podžigali strasti in to v tolikšni meri, da so lastni bratje v krempljih nekega namišljenega sovraštva, pozabljali, da so ljudje iste krvi in istega jezika ter sinovi iste matere. Govorimo zavestno o namišljenem sovraštvu, ker za dejansko ni bilo nikdar dovolj razlogov. Kot Slovenci se zelo neradi spuščamo v obravnavo sporov med Srbi in Hrvati, ali trezni in pametni Hrvati in Srbi nam bodo priznali, da smo Slovenci mogoče najbolj poklicani posredovalci v tem sporu. Kot pravi Jugoslovani pa imamo naravno dolžnost, da napnemo vse sile, da se ta spor zaradi življenske povezanosti nas vseh, čimpreje pravično reši.

Nesloga pa ni samo značilna za slovanstvo kot kolektiv, pač pa na žalost vlada tudi med posamezniki. Človek bi dejal, da bo vsaj kopicca ljudi, ki se nas je pred germanskim divjstvom rešila v tujino, gledala z enotnim pogledom v bodočnost. Ravno tako bi psiholog mislil, da se bodo posamezniki v nesreči strnili v en sam blok enotne misli in enotnega hotenja. Mislil bi nadalje, da se bodo vsi z vsem ognjem resničnega domoljubja pokorili tisti misli in hotenju, ki smo si ju sami izbrali. V teh svojih domnevah bi se psiholog prevaril. Izgleda kakor, da nas je neka strašna

na bolesteni psihoza zajela, izgleda kakor, da so petokolonci tu med nami želi popolno žetev, izgleda kakor, da revolucijonarna doba še ni zaključena, ampak da z vsakim dnem dobiva nove oblike in svežo hrano. Izgleda kakor, da smo najnesrečnejši ljudje na tem božjem svetu in da se nam slabše godi, kakor onim junakom, ki stradajo in zmružejo v srbskih gorah. Smo malkontenti, kritikastri in omehkuženi kot najslabše vzgojeni otroci. Zaradi čisto osebnih simpatij ali antipatij, smo pripravljani napraviti ves kapital svoje lastne narodne zavesti in iz te izvirajočo moč po zopetni svobodi za nas in naš trpeči narod. Vsem nam in vsakomer izmed nas se godijo vneboupijoče krivice. Vsi si lastimo najbolj neverjetne zasluge. Vsak zase smo živ možganski trust, ki mu nihče ne sme soliti pameti. Za vsakogar, ki slučajno ne misli tako kakor mi sami, imamo najhujše obsodbe. Ustvarjamo klike, ki pobijajo druga druge, pri tem pa pozabljamo nase in na svojo domovino.

Bolni smo, strašno bolni v svojih razdvojenih dušah. Dogodki, ki smo jih preživeli in vesti, ki jih prejemamo, so razpalile naše duše in demon sovraštva, nestrpnosti, medsebojnega nezaupanja in obsojanja nas je dobil v svojo popolno oblast. Ali ni ta demon najboljši zaveznik naših sovražnikov? Domovina gleda na nas in pričakuje vse od nas, ali bomo zato pripravljali dragoceni čas in svoje skromne energije, da se prerekamo, med sabo koljemo, ustvarjamo klike in svojega prijatelja in rojaka blatimo?

Ne, bratje, streznimo se! Poiščimo zopet samega sebe! Obrnimo pogled tja v našo domovino Jugoslavijo, kjer je v času naše odsotnosti nastalo na stotisoče

(Nadaljevanje na drugi strani)

(Nadaljevanje s prve strani)

novih, svežih grobov. Spomnimo se, bratje, svojih mater, svojih žena in otrok, svojih bratov in sester, ki danes prenašajo najhujše trpljenje in ki v tem trpljenju najdejo vendarle svojo tolažilno misel, ki dnevno plava k nam, k tistim, ki naj jim prinese ob osvobodilni uri končno in definitivno rešitev. Izlečimo, bratje, svojo težko bol, ki nam je zajela duha

in ki nas zavaja v brezdolje, malodušnost in malkontentstvo. Bodimo vredni tistih velikih bojevnikov s Kumanova, s Cera, Kajmakčalana, Albanske kalvarije in nešteto drugih junaških podvigov, ki so bili izvršeni v prvi vrsti zato, ker je v zdravem telesu vladal zdrav duh.

Izlečimo bratje svoje mračne duše, da bomo s svežino duha korakali po poti vstajenja in svobode!

Izpod domačega latniba

RADIO
pripoveduje

POSLANIK DR. KUHAR NA LONDONSKEM RADIJU
V nedeljo 1. t.m. je poslanik dr. Kuhar v svojem rednem radijskem govoru, ki je bil v prvi vrsti namenjen ameriškim Slovincem, dejal med drugim tudi tole: Odgovarjamo ameriškim Slovincem na njihova naslednja vprašanja: 1. kakšen je program? Glede osnovnih načel smo si v vsem na jasnem. Svoja gledanja smo obrazložili v daljši spomenici, kjer smo povedali brez ovinkov tako kakor mislimo. Spomenica se je brala na mednarodnem zborovanju in je o njej pisalo vse svetovno časopisje. Naš program vsebuje čim hitrejšo prispevanje k popolni zmagi zaveznikov sil. Naš program v domovini pa je z vsemi silami

utrjevati vztrajnost in pripravljati se za dela, ki bodo nujno potrebna ob osvobodilni uri. Izogibati se moramo vseh nepotrebnih žrtev, na drugi strani pa moramo biti pripravljene na žrtve, ki se od nas zahtevajo. Na drugo vprašanje: Kaj se je storilo in kaj se namerava storiti - odgovarjamo, da smo podvzeli vse potrebne korake, da bi našemu trpečemu narodu v domovini - po končanih sedanjih nesrečah - mogli takoj priskočiti na pomoč s hrano in obleko. V tem pravcu delamo skupno z zavezniki. - Delamo tudi na tem, da se krivci in izdajalci s trdo ledeno mrzlo pravičnostjo kaznujejo. - Zahtevamo in zahtevali bomo združitve vsega slovenskega ozemlja v skupno domovino. S temi težnjami in zahtevkami stojimo in pademo. Tako v Ameriki kakor v Londonu delujemo z vsemi silami, da bi na kakršenkoli način s posebnimi našimi akcijami svarili splošni mednarodni položaj. - Edina rešitev, ki jo priznavajo zavezniki je Velika Jugoslavija, tej misli posvečamo vsi vse svoje sile. - Vsako hinavsko snubljenje Nemčije in Italije, pa naj si bo v kakršnikoli obliki z vso odločnostjo za vedno zavračamo.

SKORO POL MILIJONA MOŽ OSI VEŽE OZEMLJE JUGOSLAVIJE
Na ozemlju Jugoslavije je sovražnik primoran vzdrževati nič manj kot 442.000 mož vojaštva. Od teh je 15 italijanskih divizij, t.j. 180.000 laških vojakov, 7 nemških divizij, kar znaša 112.000 mož, 6 bolgarskih divizij t.j. 120.000 mož in 3 madjarske divizije t.j. 30.000 mož. Poleg tega je treba upoštevati, da stoji na ozemlju Slovenije, ki so jo zasedli Nemci 50.000 nemških vojakov, ki so deloma tam zaradi okupacije, deloma pa te čete stojijo v pripravljenosti za eventualni udor v Italijo, če bi se ta začela upirati. Skupno število okupacijskih čet znaša torej skoro pol milijona vojakov. Od tega števila je velika večina na ozemlju Srbije, Črne gore in Hercegovine. Na ta način Jugoslavija veže ogromne sile osi, ki jih ni mogoče premestiti na ostale fronte, kjer vlada zlasti v Rusiji, veliko pomanjkanje. Upoštevati je treba, da je 20% celotne laške armade danes na ozemlju Slovenije, Hrvaške, Dalmacije, Črne gore in zapadnojužne Srbije. Ko so Nemci zahtevali od Lahov, da pošljejo nadaljnjih 5 divizij na rusko fronto, so se Lahi izgovarjali, da potrebujejo za ozemlja Jugoslavije in Grčije skoro polovico svojih oboroženih efektiv. Glavna železniška proga, ki veže Berlin s Sofijo je v stalni nevarnosti in je promet na tej progi zato zelo omejen. Osovinci stražijo sicer progo z ogromnim številom vojaštva, vendar je zelo verjetno, da bodo četniki generala Mihailovića spomladi zopet mnogo pripomogli k zaviranju eventualne spomladanske nemške ofenzive proti Kavkazu. V Črni gori in Hercegovini imajo Lah 5 divizij, to se pravi da pride po en laški vojak na vsakega odraslega prebivalca. Isto razmerje vlada tu-

di na celotnem slovenskem ozemlju, kajti k številu pol milijona osovinskih vojakov bi bilo treba prišteti še dva armada korpusa, ki sta oba na ozemlju takozvane Julijske Krajine. Njihovo število znaša 100.000 mož. Če k temu dodamo še zelo močne posadke fašističnih miličnikov in italijanske mornarice, ki je našla zatočišče v tržaški in reški luki in če k temu prištejemo še znatne kontingente nemške vojske na ozemlju Julijske Krajine, lahko dokažemo, da čuva vsakega odraslega Slovence po en osovinski vojak. Nemški general Dankelmann, ki je vrhovni komandant nemških čet v Srbiji, je že večkrat zahteval, da mu Berlin pošlje nova pojačanja za spomlad. Povedal je tudi, da če bodo nemške divizije, ki so sedaj v Srbiji, odposlane v Rusijo, bo postala vojaška situacija v Srbiji zelo problematična.

VOJAŠKI OPRTNIK Osebnosti štirih strumnih vojakov (glej števil. 16 "Bazovica" z dne 29.1.1941) ni v celoti pogodil nihče. Druga nagrada 100 cigaret pripada Bogoljubu G. IV četa, ker je pogodil 3 osebnosti. Nagrado mu bomo poslali ob prvi priliki.

IZ SLOVENIJE POD PRUSKIM ŠKORNJEM Po Gorenjskem krožijo v zadnjih tednih agentje Gestapa in pripovedujejo, da ima Hitler velike načrte, po katerih bi tudi Hrvate vključil v svoj tretji rajh. Pravijo, da bi na ta način postala Hrvaška nekak nemški protektorat, kateremu se bo priključila vsa Slovenija. Pri tem trdijo, da bi od Lahov dobili tudi vsa ozemlja, na katerih bivajo Slovenci. Pravijo pa, da bi morali Slovenci opustiti svoj jezik in predvsem v pismenem občevanju bi morali uporabljati nemščino. Hrvaška, pravijo dalje ne more biti samostojna država, ker da so sedanji upravitelji te države navadni hudodelci.

Trdi orehi

DOPOLNILNA UGANKA
(Lojze - 25 točk)

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

Dopolnilne besede boste našli v spodnjem odstavku. Pri pravilnem postopku dobimo besede, ki jih enako čitamo v navpični kakor vodoravni smeri.

- 1) Se zbiramo tu za.....slovenske zemlje, da preženemo Lahe iz
- 2) Slovenije in njene
- 3) Smrt pa tistim, ki se nas in s tem zasramujejo svoj rod.
- 4) Da sin pozabil je na svojo mater, to žalost trpka je

DOPOLNILNA UGANKA
(Ložar - 15 točk)

• a . i • • h a
• d . a • u . a
• m . n j . . a
s . . p r . n
o . e . i . o
• r . k s . . e
• • m a r o k .

Vstavi črke names-to pik, da dobiš besede. Nove črke dajo pregovor.

SESTAVNICA

(Gorazd - 20 točk)

Sestavi 12 besed pod I. in II. besede, katerih pomen je napisan pod III. Prve črke dajo ime jugoslovanskega mesta.

I.	II.	III.
NAG	Sirup	angl. morská trdnjava
TOREK	Si	kovina
STO	Žir	riba
P.N.	Saar	gora v Grčiji
KALIN	Lik	gospodnj. potrebščina
AGATA	N.J.	turška kriva sablja
LEP	Igo	del povesti

Nove Hitlerjeve skomize - franc. mornarica

V zadnjih nekaj mesecih so Rusi temeljito razblinili pripovedko o nemški nepremagljivosti. Bitka za Atlantik je resno zmanjšala udarno moč nemške mornarice; občutne izgube v Sredozemskem morju so še pojačale strah pred prihodnostjo, ki Nemčiji ne obljublja nič dobrega. Angleški napadi na Norveško in zadnje britanske akcije na severozahodni francoski obali so nemški vojni mašineriji pokazale, da zavezniška premoč na morju, ki se je po izjavi samega prvega lorda mornarice, povečala na štirikratno silo predvojnne moči, lahko usodno vpliva na izid sedanjih vojnih dogodkov. Iz vseh teh bojazni je Hitler v zadnjih dneh ponovno pritisnil na vlado v Vichyju, da bi si na ta način zagotovil vsaj uporabo francoske mornarice, če bi mu že ne uspelo, da se je polasti, kljub temu, da se je svoječasno ob sklenitvi premirja odpovedal zaplenitvi francoskega brodogoja. Ali Hitler ne bi bil sodobni Prusjak, če bi se držal ene same pogodbe, ki jo je svoječasno svečano podpisal. Za Nemce so pisane in ustmene pogodbe kos papirja brez vsake veljave. Dana beseda je za Nemca navadna fraza za diplomatsko igračkanje.

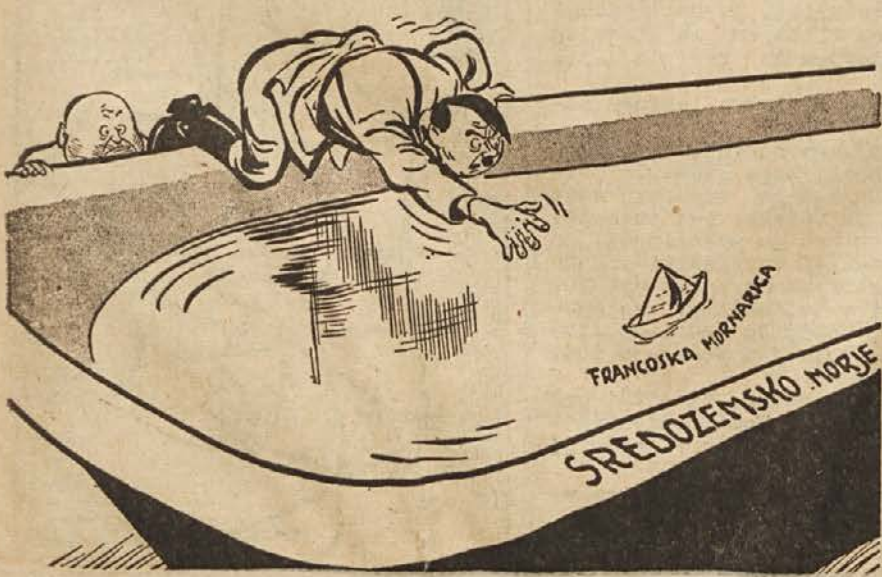
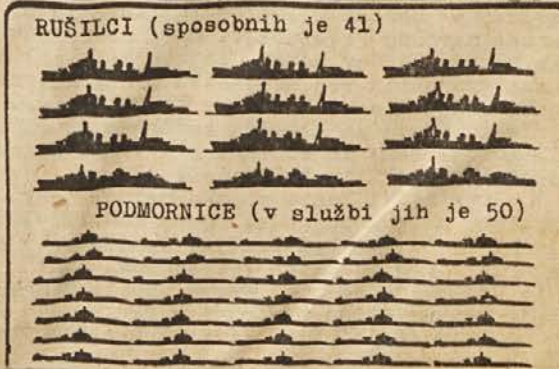
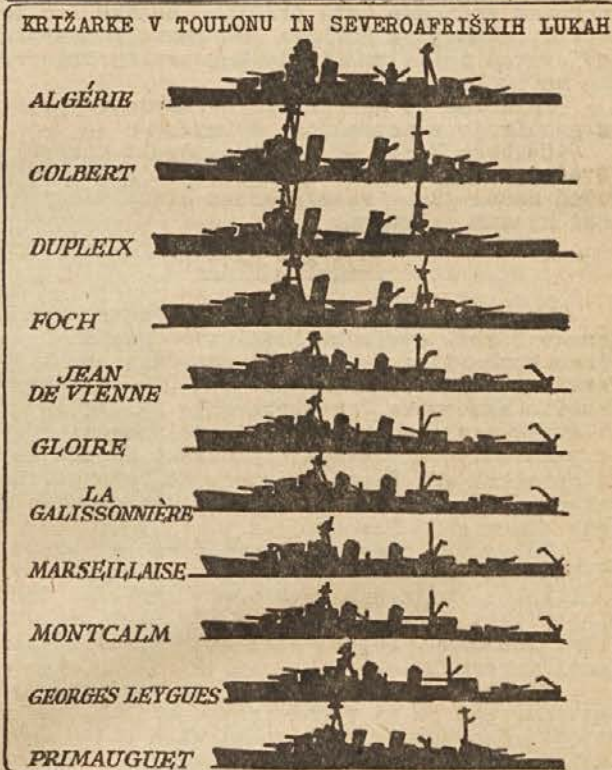
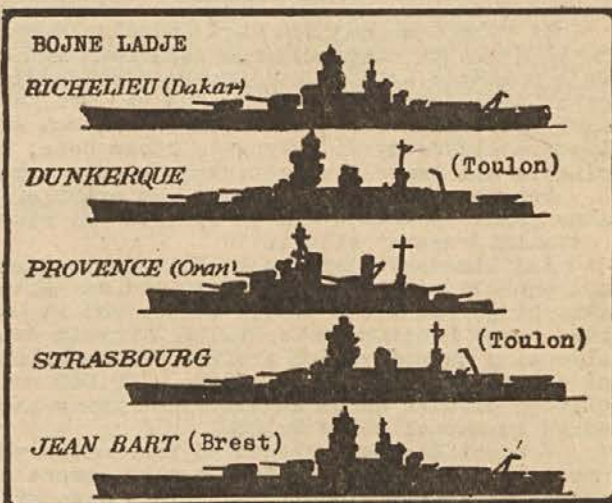
Odločitev pri starem, senilnem maršalu v Vichyju še ni padla. Ali navodila, ki jih je petokolonec Darlan dal posameznim pomorskim edinicam, dajo slutiti, da bo vichyjska vlada pritisnila nov pečat sramote na čelo sedanje Francije. Darlan je namreč poklical bojno ladjo "Dunkerque", ki je bila v popravilu v Oranu, v Toulon; drugo bojno ladjo "Jean Bart" pa je nujno pozval v Brest. Vzroki, ki so Darlanu narekovali vpoklic edinic v domače luke so lahko uganjljivi. Laška mornarica, kateri je bilo naročeno, da čuva Sredozemsko morje, se omejuje danes na zelo poredko patroliranje po Sredozemlju in pa na previdno in precej nejunaško spremljanje konvojev za libijsko armado.

Hitler se ne zavija v utvare, s katerimi sicer redno krmi nemški narod. On se dobro zaveda, da bo kljub močni zaposlenosti zavezniških mornaric v Tihem oceanu, po vseh ostalih morjih naletel vedno na nadmočne zavezniške pomorske čuvaje. Zaradi tega je Hitlerju francoska mornarica danes potrebnejša bolj kakor kdajkoli. Kolikšna je danes francoska vojna mornarica?

Ob izbruhu sovražnosti so Francozi imeli 9 velikih bojnih ladij, bodisi, da so že opravljale redno službo, ali pa da so bile tik pred nastopom: Strasbourg, Dunkerque, Richelieu, Jean Bart, Paris, Courbet, Lorraine, Provence in Bretagne. Od teh leži v Dakarju "Richelieu", v Oranu "Provence", vse te tri bojne ladje so bile poškodovane. Vse francoske bojne ladje niso v stanju, da stopijo v borbo na visokem morju. Njihova hitrost je razmeroma majhna in ladje serije "Courbet" so sposobne samo za drugovrstne pomorske podvige. V glavnem razpolaga vichyjska vlada danes s štirimi 35000 tonskimi bojnimi ladjami.

Poleg tega je imela Francija ob izbruhu sovražnosti 17 križark. Francoska eskadra križark je bila najmočnejša na svetu. Od tega števila so 4 v francoskih lukah, 2 sta v Indokini, tri so razorožene v aleksandrijski luki.

V splošnem je francoska mornarica teoretično še vedno zelo močna, kar nazorno kaže tudi pričujoči shema. Njena raztresenost seveda znatno manjša udarno moč. Ali, če je Hitler ukazal Darlanu, da mora koncentrirati edince v francoskih lukah, bo ta flota Nemcem pri rokah in zavezniki gotovo ne bodo ostali brezbržni...

Ploščaj na bojiščih ob koncu februarja

RUSKO BOJIŠČE

Na vzhodnem bojišču Rusi uspešno napredujejo. Da bi Nemci ta napredovanje ustavili in obdržali svoje položaje na črti Lenjingrad-Ržev-Orjol (Orel)-Harkov pošiljajo na fronto vedno več svojih rezerv. Kljub ogorčenim borbam in obupnim poskusom se Nemcem ni posrečilo ustaviti zmagovite ruske čete, ki sicer polagoma ali zanesljivo potiskajo nemške armade.

Obrambne čete Lenjingrada so prebile oblegovalne nemške položaje in se spojile pri Šluselburgu z ostalimi ruskimi silami.

Med Ilmenskim jezerom in Valdajskim gorovjem so Rusi prebili nemško fronto in prišli do mesta Veliki Luki, ki je oddaljeno proti zahodu 200 km od železniške proge Lenjingrad-Moskva. Del ruskih čet je nadaljeval z napredovanjem proti severu, obkolil in zadel 16. nemško armado, približno 100.000 mož. Drugi del tega oddelka se je obrnil proti jugu v smeri Smolenska in zavzel mesto Velič.

V smeri Moskva-Smolensk so ruske čete vkorakale v mesto Dorogobuš in obkolile nemško armado na prostoru Ržev-Jazma-Smolensk. Na bojišču med Orjolum in Harkovom so ruske čete prebile nemško fronto na več mestih, a na jugu Harkova so zavzele Krasnograd in Pavlovgrad in se približale Dnjepru in Dnjepropetrovsku na 50 km.

Na Krimu so Rusi ponovno zavzeli polotok Kerč in prodirajo v notranjost Krima.

Če bodo Nemci še nadalje morali uporabljati svoje sveže rezerve za sedanje boje, potem bo njihova bučno naznanjena spomladanska ofenziva propadla še pred njenim začetkom.

ZAHODNO BOJIŠČE

Na zahodnem bojišču se vodijo samo zračne in pomorske borbe. Angleško letalstvo stalno in sistematično bombardira Nemčijo in zasedena ozemlja. V prvi vrsti napadajo angleški letalci pomorska oporišča, ki služijo Nemcem za preskrbovanje gusarskih ladij na Atlantskem oceanu in kot lađjedelnice za njihove male podmornice, ki izvajajo piratske napade na morjih. Ta oporišča so: Brest, Nantes, St. Nazaire, Le Havre, Calais, Ostende, Emden, Kiel, Wilhelmshafen, Kuckshafen, Hamburg in Bremen.

Poleg teh pomorskih oporišč bombardirajo angleški letalci nemška industrijska središča v Nemčiji sami kakor tudi ona središča v severni Franciji in Belgiji, ki delajo za Nemce. Ta središča so: Lille, Köln, Dortmund, Düsseldorf, Aachen in ostali važni kraji v Porurju.

Pomorske borbe se sedaj ne vodijo samo na Atlantiku, pač pa na vseh sedmih morjih, ker se je z vstopom Japonske v vojno razširila bitka za Atlantik na vse oceane. Nemci so se v zadnjem času požurili z izdelavo novih podmornic in pojačali napade podmornic po vseh morjih. Kljub temu plovejo zavezniške

ladje skoro nemoteno, kajti od 200 ladij, ki plovejo po morju, potopijo osovinci komaj po eno ladjo.

LIBIJSKO BOJIŠČE

Angleške in zavezniške čete so v svoji zadnji uspešni ofenzivi zavzele vso Cirenajko in so dospele do črte El Agejla - Gjalo. Ker so bili Angleži primorani odtegniti določeno število avstralskih čet, da jih pošljejo na daljni vzhod, so morali ustaviti ofenzivo. Zaradi tega so bile primorane angleške čete umakniti se na ugodnejše položaje. Nemške in italijanske čete, ki so dobile pojačanja preko francoskega Tunisa, so izkoristile angleški umik in pričele z ofenzivo, ki pa je bila hitro ustavljena pred Gazalo.

Z umikom so se angleške čete približale svojim oporiščem v Tobruku in s tem znatno olajšale preskrbo, medtem ko so se nemško-laške čete oddaljile od svojih oskrbovalnih oporišč.

Italijani so primorani vzdrževati v Libiji veliko armado, kar jim povzroča ogromnih žrtev, ker se more samo del preskrbe vtihotapiti preko Sredozemskega morja.

BOJIŠČE NA DALJNEM VZHODU

Z vstopom Japonske v vojno se je bojišče na daljnem vzhodu razširilo na ves Tih ocean.

Medtem ko so se japonski odposlanci pogajali v Washingtonu in Londonu, so njihovi generali brez vojne napovedi napadli angleška in ameriška oporišča ne da bi čakali na zaključek pogajanj.

V teku operacij so Japonci do sedaj zavzeli v Indijskem oceanu otoke: Week, Gyam in Midway. Takoj nato so napadli Nizozemsko Indijo in zavzeli otoke: Borneo, Celebes in Sumatro, sedaj pa napadajo Javo. V Indokini so zasedli francosko Zahodno Indijo in Siam, nato Malajski polotok in Singapur. Sedaj se vršijo borbe v Burmi, da bi Japonci s tem prekinili burmansko cesto in s tem onemogočili preskrbo kitajske armade. Ta cesta vodi od Ranguna v Čunking. Tudi če bi Japonci zavzeli Rangun, bi zavezniški oskrbovalni kitajsko armado preko Indije in Rusije.

Na Kitajskem borbe trajajo dalje. Kitajske čete, ki so po velikem uspehu pri Čankšejju, kjer so potolkle eno japonsko armado, nadaljevale s prodiranjem proti Kantonu in Nankingu. Napredovanja so sedaj ustavljena, ker so Kitajci glavni del svoje vojske premestili v severno Burmo, da bi tamkaj ustavili japonska prodiranja.

Na Filipinskih otokih so Japonci zavzeli severni del otoka Luzon in glavno mesto Manila. Trdnjavo Koregidor in polotok Batan držijo še vedno ameriške čete.

S temi operacijami so se Japonci razvlekli na mnogo ločenih bojišč in so njihove pomorske zračne in kopne vezi postale zelo dolge. Zavezniški stalno jačajo svoje letalstvo in mornarico ter uspešno napadajo japonske komunikacije in so do sedaj potopili okrog 200 japonskih ladij. Ko bodo Japonci s svojimi uspehi na višku in ko bodo zavezniški svoje sile osredotočili, bodo posamezne japonske posadke v zasedenih predelih hitro uničene. Z.Ž.

Poravnica predred. vlade jugoslovanske vojski

Predsednik kraljevske jugoslovanske vlade, g. Slobodan Jovanović, ki je obenem namestnik ministra vojske in mornarice, je na londonskem radiju pozdravil jugoslovansko vojsko na Bližnjem in Srednjem vzhodu in našim častnikom, podčastnikom, kaplarjem in redovom dejal med drugim tudi tole:

Ponosen sem in srečen, da zastopam vašega ministra, našega narofnega junaka, generala Draže Mihailovića.

Junaki, bodite vredni sinovi našega junaškega naroda, ki je danes poln nezlomljivega duha, t.j. pravega kosovskega duha. Ta nezlomljivi duh se je ponovno manifestiral v najtežjem trenutku naše zgodovine na dan 27. marca lanskega leta, ki je veliki dan jugoslovanske narodne revolucije. Naši sovražniki se nočejo prepričati, da jim ne bo nikdar uspelo zaslužniti naš narod. Ti sovražniki so do danes uporabili vsa divjstva proti našemu hrabremu narodu v upanju, da zadušijo njegovo vero v končno zmago. Ali v tej nadi so se ogoljufali. Mesta in naselja zažigajo in rušijo, pobijajo nedolžne ljudi, morijo žene in otroke. Pri tem zverinskem delu jim pomagajo tudi narodni izrodki in izdajalci.

Junaki! Vi boste vojska maščevalcev, ki je vredna, da služi pod vodstvom našega vojvode, Draže Mihailovića. Junaki! Bodite disciplinirani in živite kot bratje! Spominjajte se svojih dragih v domovini in nikoli naj ne klone vaš junaški duh!

Upamo, da se bomo skoro vrnili v našo milo domovino in v tem upanju vas prisrčno pozdravljam!

ŽIVIO KRALJ PETER II.! ŽIVELA JUGOSLAVIJA!

